

С Т А Н О В И Щ Е

от професор д-р Дончо Гавраилов Хрусанов относно докторската работа на Вяра Иванова Евтимова на тема „ Лицензиране на радио- и телевизионните оператори в качеството им на доставчици на линейни медийни услуги в Република България - административноправен режим „ за придобиване на образователната и научна степен доктор по право, професионално направление 3.6./ Административно право и административен процес /

Със заповед на Ректора на Софийския университет „Свети Климент Охридски” РД 38-95 от 03.02.2015 г. съм утвърден като вътрешен член на научно жури, което да проведе горещитираната защита на докторска работа.

Докторантката Вяра Иванова Евтимова е родена през 1978 г. в София. Завършва юридическото си образование в Юридическия факултет на Софийския университет през 2004 г. Работила е като правен сътрудник в адвокатско дружество, като експерт в Министерството на правосъдието, като юрист в различни банки. В момента е главен юрисконсулт на „Хювефарма” ЕАД.

През 2006 г. е зачислена на редовна докторантура по Административно право и административен процес към Катедрата по Административноправни науки на Юридическия факултет на Софийския университет. Отчислена е през 2009 г. с право на защита.

Представената за оценка докторска работа е в обем от 331 страници и се състои от въведение, три глави с по няколко раздела всяка, заключение и библиография.

Във въведението е подчертана актуалността на темата, очертан е предметът на изследването, поставени са основните задачи, посочени са методите на анализа, формулирани са някои от тезите на авторката, които тя по-нататък ще развива и защитава.

Споделям мнението на авторката за актуалността на темата, тъй като никой в днешното общество не може да оспори основната роля на електронните медии, и именно поради това се налага тяхното държавно, в частност административноправно, регулиране. Информацията отдавна е заела огромно място в живота на съвременните общества и поради това регулирането на медиите като цяло е от изключителна важност за държавата и обществото. В това отношение изборът на тема без съмнение е основателен, а самата тема е особено актуална.

На мен лично не ми е позната подобна разработка, която подробно, детайлно и изключително пълно да анализира режима по лицензиране на радио- и телевизионните оператори в България, и това е приносен момент в разработката на Вяра Евтимова.

При работата са ползвани различни методи на научно изследване – нормативен, сравнителноправен, исторически, социологически и др. Обърнато е внимание и на междудисциплинарния характер на темата – тя не е само административноправна, но

има и гражданскоправни и наказателноправни аспекти, които авторката е разгледала. В анализа е включено и европейското право, което обогатява разработката.

Темата е с голямо практическо приложение – както за работещите в съответната област, така и за изучаващите я. Направените анализи и предложения за усъвършенстване на законодателството са от съществена полза при по-нататъшното регулиране на разглежданата дейност. Значение работата има и за практикуващите в областта юристи, поради нейната пълнота и ясното изясняване на някои спорни разрешения в законодателството или в практиката.

В първата глава – „Общи положения“, най-напред са разгледани историко-правните модели за развитие на радио- и телевизионните организации в световен мащаб, а след това е направен исторически преглед на развитието на нормативната уредба относно радиото и телевизията в България. Авторката обособява три основни периода в това развитие, което аз подкрепям. Разгледана е по-нататък съвременната нормативна уредба относно лицензирането на радио- и телевизионните оператори и е обърнато внимание на общностното право, на източници като международни договори и национални източници на медийно право. Посочена е практиката на Конституционния съд на Република България относно комуникационните права и лицензирането – изключително подробно и с отличен и подробен юридически анализ на отделните разрешения на съда. В края са посочени актуалните проблеми – цензурата, конкуренцията, иска на ЕК срещу България от 2013 г., направена е основателна критика на различни законодателни решения, противоречащи на тълкувателната практика на Конституционния съд и отдалечаващи страната от отдавна възприети европейски стандарти.

В глава втора от докторската работа на Вяра Евтимова са разгледани : понятието, видовете и разграничителните белези на аудиовизуалните услуги, правната същност на лицензирането на радио- и телевизионни оператори, положението на СЕМ като специализиран лицензиращ орган, административният статус на кандидатите за издаване на лицензия и самата процедура по предоставяне на лицензия за радио- и телевизионна дейност. Мисля, че това е центърът на докторската работа, тъй като именно в посочените направления е същността на административноправния режим. Приносен характер в тази глава имат коректно направените критики към законодателството и практическата реализация на съответните нормативни разрешения, както и обосновано направените оценки за развитието на режима. Приносен характер намирам и в направените предложения за усъвършенстване най-вече на нормативната база. И тук прави особено приятно впечатление подробния анализ, детайлите, развити и коментирани от авторката на работата.

Глава трета е посветена на проявните форми на контрол при лицензирането на радио- и телевизионни услуги. Тази част е особено важна и е естествено продължение на втора глава, тъй като контролът е съществена част от административноправния режим. Както и в предишните глави, и тук Вяра Евтимова е верна на възприетия още в

началото на разработката си стил – тя е анализирала изключително акуратно всички възможни форми на контрола. Правилни са нейните изводи, че СЕМ в случая осъществява надзорна дейност, че в редица случаи председателя му е административнонаказващ орган, че процедурата следва да протича по разпоредбите на ЗАНН. Имуществените санкции по ЗАНН също са разгледани подробно, но може би липсва ясното им разграничение с административните наказания, както и оценка на производството по чл. 83а и сл. от ЗАНН и изобщо мястото на това производство в ЗАНН. За мен би била интересна такава оценка, защото докторантката явно има задълбочени познания и едно нейно становище и по този въпрос ще е аргументирано и интересно.

По нататък в глава трета са разгледани въпросите относно изменението на лицензията и на разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, прехвърлянето на лицензията и на разрешението, подновяването им и прекратяване на лицензията и разрешението. Последният раздел тук е посветен на случаите, когато може да възникне „ особена „ „ специална „ административнонаказателна и наказателна отговорност по отделни специални закони и по НК.

Заклучението естествено обобщава всичко написано и съдържа най-важните изводи на докторантката, направени в научното изследване. Основният извод, който напълно споделям е, че регулацията на тези отношения става основно чрез правото, и то преди всичко административното право. Споделям и виждането, че материята е консервативна и поради това трябва да се засили динамичността в уредбата – само така може да се реагира бързо и адекватно. Влиянието на европейското право, а не само то, изисква по-бързи решения, по-адекватни мерки и методи, по-ефективно управление на сектора.

Научните и практическите приноси в рецензираната работа са много. Някои от тях бяха изтъкнати по-горе – актуалността на темата, научната новост на изследването, неговия цялостен характер, изключително подробния и обоснован анализ на разглежданите въпроси. Напълно споделям справката за научните приноси, посочени като част от автореферата на докторантката Вяра Евтимова. В работата има теория, има посочена практика, вкл. и на Конституционния съд, има редица позовавания и анализи на европейското право. По този начин работата е наистина обогатена. В нея има редица критики на законодателството, има редица нови предложения за бъдещо усъвършенстване, най-напред на нормативната основа. Работата има и висока практическа стойност, и то не само за практикуващите вече в тази материя. Разработката на Вяра Евтимова спокойно може да служи и като учебник на медийно право и ще е изключително полезна за всички, които тепърва се готвят да работят в тази област.

Докторантката има три публикации, свързани с темата на нейната разработка. Първата е посветена на свободата на печата и забраната на цензурата по Търновската конституция, а другите две са част от докторската работа – производството по

установяване на нарушения в ЗРТ и по налагане на имуществени санкции и съдебния надзор върху решенията на СЕМ. Поради това не смятам, че трябва самостоятелно да бъдат оценявани. И в това отношение – наличието на публикации по темата – докторантката отговаря на изискванията на закона.

В края на работата коректно са посочени теоретичните източници.

В заключение намирам и съм категорично убеден, че докторската работа на Вяра Иванова Евтимова отговаря напълно на всички изисквания на Закона за развитието на академичния състав на Република България, на Правилника за неговото прилагане и на Правилника на Софийския университет по прилагането на закона.

Поради това давам висока оценка на рецензирания труд и ще гласувам положително на Вяра Иванова Евтимова да бъде присъдена образователната и научна степен доктор по право, професионално направление 3.6.Право / Административно право и административен процес /.

София, 13.04.2015 г.

Подпис: